

27.2.85
68

१०

Ποριραιτο του μεγαλου συνθέτη

Μέ άφορμή ένα βιβλίο
Πόσο ἀποκαλύπτει
τὸν Μπετόβεν
η ἄλληλογραφία του

Ο μεγάλος μουσουργός μέ-
σα ἀπὸ τὰ γράμματά του

Τὸ διθίλο τοῦ Αμάραντου Αμαραντίδη «Ο Μπετόβεν μέσα ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία τοῦ» (Εκδόσεις «Νεφελών») πού είναι καὶ τὸ δεύτερο τοῦ συγγραφέα μετά τὸ «Τονικό μουσικό οὐστήμα. Η ἀρμονία τῆς μουσικῆς ἀποτελεῖ -για τὰ Ἑλληνικά, θεῖα, δεδομένα- μια διαφορετικού είδους θιγογραφίκη παρουσία ένδος μεγάλου δημιουργού». Διὸν ἀποτελεῖ μια μυσθητοματική θιγογραφία, ἀπὸ αὐτές πού ἔχουμε συνηθίσει νά διαδάσσουμε στὴν Ἑλλάδα διεκπειτείς τύρα (όπως λ.χ. τὸν «Μπετόβεν», τού Εμίλ Λούντβιχ -μετ. Δ. Καλλονώ-, τὸν «Βάγκενερ» τού Γκυν νέτε Πουρταλές -μετ. Γ. Δρόσου-, τὸν «Σουέμπερ» τού Πιλά Λαντόρμπι -μετ. Γ. Δρόσου-κ.ά.), ἀλλὰ είναι μια ἀπότεπερα προσδίγησης τῆς ζωῆς τοῦ Μπετόβεν μὲν βάθιτα ἐνα δέξιοπτο (στίν κυριολεξίας «ἀπά πρώτο χέρι») νικούμεντό την ἀλληλογραφία τού ίδιου τού συνέθη.

Ετοι, σπριγμένο από 110 περίπου έπιστολές του συνθέτει (πού τυπώνονται με πλόγια στοιχεία και ή εκτάση τους κωμαίνονται όποιο τόνο ένα στίχο «αντομοτάτα» πεμψιμώτας- από το δύο περίπου σελίδες) και χωρισμένο χρονολογικά σε έξι άπτες ένδηστες, το βιβλίο τρύκ τα Μαραντόνη παρουσιάζει στον Ελλήνα αναγνώστη για μάιν ακόμη φορά τη ζωή του Μπετέδον. Η συμβολή του συγγραφέα έγκειται στην παρούσια των γεννόντων πού απαρτίζουν τη ζωή του μεγαλού μουσικού, πολλά από τά όντα πουγραμμένονται και τεκμηριώνονται με ίδια αυθεντικό γράμμα, στη σύνθετη δηλ., με κάποιο τρόπο αύτών των «μπετέδωνικων κειμένων» μετεμψής τους και δασφαλώντας στο φάρο πού ρίχνει με τις επενήσης τους γύρω από τις προϋποθέσεις που ούδηγησαν τον Μπετέδον να γράφει πάθε συγκεκριμένο γράμμα. Και δασφαλών η παρέμβαση του συγγραφέα δεν συνιστάται μόνο στην σύνθετη του θύρωφαγού υπόκιού τόσο η άνθρωπογνωμόνας- λιγοστών σχετικών- έπιστολών (τό ούνολο των έπιστολών του Μπετέδον έπειτα τις 1500), όσο και η ιστορική και έμπρακτη διέρποση της καθεμίας είναι έπιντης διαιτή του δουκειά και οιγούρα δέν είναι δουλειά εύκολη. Ο κάθε φιλόμονος άναγνώστης, άνδρας με τις γνώσεις του και τις

Εξομολογήσεις ἐνός πρωταγωνιστή Ο Ντάστιν Χόφμαν για τὸ νέο σινεμά

Από τούς ποιό δέξιόλοδούς καὶ δημοφιλείς ήθοιούν τῆς τελευταίας Ικοσαετίας τού κινηματογράφου, δέ Ντάστιν σύμφωναν είναι ὅταν μινιματήτης πρωταγωνιστής δεκάδων ταινιών, όπου ξεκινούν διότι τὸν νησιωτικὸν έκεινο «Πρωτάρχην» του Νίκολαος καὶ φτάνουσαν στόν «Κράμερ», καὶ δέ «Τούται». Ο Χόδφαν μάλιστας μά συνέτευξη τόν συγγραφέα Μίτς άπανταν, μὲ τὸν οὐδού συζήτησε ἐνδιαφέροντα πράγματα γιὰ τὴν καριέρα του διλλά καὶ γιὰ τὴν ινηματογραφικὴ τέχνην εικινότερα. Τά κυριότερα σημεία αὐτῆς τῆς συνέτευξης δίνουμε παρα-
άτω.

ΕΡΩΤ. Ποιός εναί, κατά τή
νώμη σας δ Ἰδανικός κατα-
ερισμός εύθυνών δνάμεσα
τὸν ήθοποιό, τὸν ακηνοθέ-
η καὶ τὸν παραγωγό;

χω τὴν ἐντύπωση πώς ή πιο
κακοῖ μου συνεργασία ἔγινε
φίλμ «Κράμερ ἐναντίον
τερερ». Παραγόντας ἡδὸν
τούτῳ Τάφοι και οκνοθέτης
γαριφόρως δο Μόδιον Μπέ-
λι. Είχα τον κυριότερο ρόλο
ταινία. Δουλεύαμε λοιπόν
το τρεπτό πάνω στο σενάριο
μεταξύ, ἀνταλλάσσοντας τίς
κωπικές μας ἐμπειρίες. Συ-
ζητήσαμε, διαφωνήσαμε, ὑπε-
ρισπάσκοτε ο καθένας την γνώ-
ση και, μέσα ἀπό σύντη τη
κακαία νομίκα, θήγκε μά-
τα «προσωπική» ταινία
ἀλλά μά αύγησε τριών ἄν-
θρων... Μερικοί φορες ἀπο-
λύνοντις οι τοινές έξι αίτιας
γεγονότος διτι σου καθορί-
ποστ θε ειναι η υποχρέω-
δημοσιογράφη έργασία σου

μέρα. Τὸ πρόδηλον σὲ αὐτὸν περιπτώσεων είναι δὲ τόπος, καὶ τὴν δυνατότητα μαρτηρίας προσπάθειας, γιατὶ ἡ ἀληφή πολὺ πλεινῶν είναι κρικρίδη. Ο Γούντι Αλέν μου κάποιας ώρας έβαλε όρο στὸ διδαίο του νὰ ξεχιῇ τὸ διμερέα μετά τὸ τέλος τῆς παρασκευῆς νὰ ξαναγυρθεῖ, ἀν θέλει, 0-30% του φύλου, κάνοντας αυτό ποτὲ κάνουν δίνας συγγένειας ἢ ένα γλυπτό, μέχρι τελεοποιουμένων τὸ έργον.

Βέβαια, αὐτό δὲν συμβαίνει περισσότερες τανιές.

σιμά. Μ' ἀρέσαντα νά γνώσθω
οὐ καθενάς στὸ πλατῶ ἔχει
σιωπήσατο συμπεποχὴ οὐτῆς
μηδιμφόρω τοῦ ἥρου. Στὴν
αγαγὴν τῶν ταινίων κυριαρ-
μά κάστα καὶ οὐδέποτε κά-
ποι προσπάθουν νά ἐπι-
θεύσουν. Κανεὶς δὲ θὰ ἐπέτρε-
ψει περιορίσεις ἀποκλειστικά
τὸν δικὸν τὸν τομέα. Πρέπει νά
περιβαλλούνται τὰ μέλιτα ποιεῖ-
σθαι μετά τὸ εὔθυμον πατέ-
ρα τοῦ πρεπτοῦ αὐτὸν τὸν πατέρα

Οταν θέλεις κάθε χρόνο νά
αναλαμβάναται τα ίδια λάθο,
θέπι νά είσαι ήλιθιος γιά νά μή
άς τείνως έλεγχο. Ελέγχους ση-
μείων πώς μπορεις γά δημιουργή-
την άμυνση που θέλεις. Αν
κίνουσσο μια δύκη μου δουκειά,
φαώνς θά θέβεια νά είσαι και τόν
έγχο της πορείας της. Αν μού

Πώς προετοιμάζεται ένας ρόλος; Πώς προετοιμάζεις ο Ντάνι στο Χόφμαν ένα ρόλο; Τι κάνουν άλλοι θηθούοι για νά πετύχουν αρίστες απόδοσεις; Αποντώντας στό όρθρωμα ούτος διδάσκως ήθωποις είπε:

ποιού χαμηλή θερμοκρασία. Εται,
πούπον, δτα λήθει η στηγιμή για τό^ν
ύριμα πέπλα της σκηνής και θα γινόταν ή
μψη του γκρό-πλάν, μπήκε σε μιά
εξαιρεμένη γεμάτη πάγο. Μ' αύτό τὸν
ρόδην σέν χρειάζοταν ών ύπορθει.
Ωυσιακά αύτό είναι ἀκραία παρά-
γειμα.

Συνεχίζαντας πόνω στο ίδιο θέμα, ο Ντόστιν Χόφμαν είπε στόν αντομιλητή του:

—Ο κινηματογράφος δέν είναι θέατρο. Εκεί κάθεος στις πρώτες πέντε σειρές της πρωτείας και όχιες πράγματι τήν έντυπωση πώς άλλη μπορούσε αυτό που θύλεπει νό είναι κινηματογράφος. Πίσω από τό σημεία ύπτο, όμως, δέν όχιες τήν δυνατότη-

a
al

τό κείμενο τού ἔργου. Στόν κινηματογράφο, ἀντίθετα κάθε θεατής είλαι σά νά κάθεται στήν πρώτη σειρά. τοι δ λόγος γίνεται στοιχείο δευτερεύον. Αν θέλεουμε νά δούμε τό

ράγματι γεννητόρα, πρόκειται για παλύ κανονώρα ύποπτης έτοχης. Ημέρα αείθεσα το χρηματοποιούμενός μας, όπου έλεγα μολιστα πώς αίσουμε άδοκη μ' ούτο. Στόν «Πρωθήπολη» μερικές ἀπό τις πολουσιανές στηγμές θήγαναν κατά λάθος. Ήδη ισονόμησαν στον «Καουμούλιού του Αστερούκιου», στό «Κράμερ», στό «Τούτσι». Μού κάνει εντύπωση, δλ., ότι είναι αυτό πού κρατούν τη μήνυμα τους οι θεατές. Ουσιαστικά δέν συγκρατούν τιποτε έξω ἀπό την δική τους έμπειρη. Εασί, για αρρεδούματα, τι θυμάστε ἀπό τη ζωή αυτής; Τούτο ή έκεινο το περιστατικό, επειρικά χτυπάται γεγονότα. Ολα τά λλα θα ξέπειν στη μήνυμα σας. Πάσσος τανίες έχω γυρίσει, πάσσος της μη μελές, δύ κόμας υμάτια, άντα τα ίδια σημεία, ένω μπορεί νά κει Εχαστού τά μπότιον. Θυμούμεται πάνωθι όρισμένες στηγμές. Και το περισσότερος ἀπό τις στηγμές ούτε είναι προϊόν μάτωσεδιαμού. Κατάγκαν, όπως λέμε, κατά λάθος ή υδρόμητα.

τα καλύτερες
αινίες

ήτοι ή έξει:
—Όταν κάνεις τίμια, ειλικρινή και
φρεστοπαμαγένη δουλειά, όταν
άπεινος τα άνδραγα χρήματα και
κατ' έχεις μπόλικη τύχη, πώς είναι
υπαντόν σε νά μήν κάνεις καλές τα-
σες; Σεύ βγαίνουν τα ματά νά
πουδασείς ή βόποις κι όταν έρθει
στηγιά νά πάς στό σπουντό, έρχο-
και ηντιμέτωπος με μά πραγματικό-
τά σάχτεση μ αύτο που σας μάθα-
σε; Πάσσες τα σενόντα πίττα ήλι πελ-

Tot weg
bij ons

Μισέλ Αλμπέρ: «Ενα στοίχημα για τήν Εύρωπη

Τότε βιβλία αύτά, που φέρει τόν υπότιτλο «Από την άνδρωση της εύφωναικής οἰκονομίας κατά τη δεκαετία του '80», γράφεται μετά άπο σύγχρονη του εύφωναικού κονισθόλου και δημοτεί ταυτόχρονα έναν ουσιαστό άπαγονο κι ένα μεγάλο σχέδιο. Χωρίς νό καταφένει σε εύχολης και παρηγορητικές έξοδους, είναι άκριβες και συγκεκριμένης και περιορίζεται σε ό,τι είναι έφικτο. Η άνακλωση στήγε Εύρώπη δεν είναι μόνα ύπθεση των κυβερνήσεων, αλλά απαιτεί την συμφέροντα του πολιτική της Εύρωπης, στους όποιους απευθύνεται ο Μισέλ Αλμπερ. Τότε θαίλια είναι ίδιοτελείς έγγισμασύνοροι

σιωπά θίγει τις αισθητές ενοποιήσεις που συναντούμε στην πολιτική μας προβλήματα της ΕΟΚ, επισπάναιμε δύναμις και άναστητε λύσεις παρέχοντας πλήθης από στατιστικά στοιχεία. Χωρίζεται σε δύο μέρη το πώτα φέρουν τον τίτλο «Η Δράση» της Εύρωπης δόγματι στην δράση της άναπτυξής» και τό δευτέρο «η ευρωπαϊκή στρατηγική της άνδρωσης». (Εκδόσεις «Σειγ-ΚΕΠΕ-»).

Σιμόν Ντε Μπωμονάρ:
«Γιά ματά ήθική της
άμφιοσβήτησης»

Στό δοκίμιο αυτό, που μετέφερα στην ελληνική κ. Καρίνα Λάζαρη, η γαλλιδία συγγραφέας Ντέ Μπαθούρα προσπάθησε να οικαιροφθεί μια υπεράσπιτη ήβανή. Ολόπινα- λώς που το υπέρβασιμο Ισχυρίζεται πως μια φιλοσοφία της έλευσεριάς είναι δινάκιαν ων προτείνει κάπιονα ήβανή, Πρέπει, λοιπόν, να παραδεχθούμε το έχης παραδός: από τη στιγμή που έμαυτα έλευσερο, μάς διαφορεύει πού θέλουμε; Η συγγραφέας άνθιστη πιστεύει πώς, μετά από την ίδια την έλευσερία μπορούμε να δρούμε τα θεμέλια και τη δικαιολόγηση της πειραματοφόρας μας. Δέν συιτάμε για την χορήγηση στον άνθρωπο, που θέλει τόν άνθρωπο γηγενή έλευσερο, κάποιου συνταγών που δύναται τον λυτρωτή πόλη την χωνικήτα διαγαγκάστη της έπιλογής: τό μόνο που μπορει κανένας να το προτείνει είναι ικανοίς μεθόδοι. Αν όμως μέσα από τις διμή- βολίες και τις διποτυχίες έπιθεσανει με τρόπο ουγκερμένο το νόημα και την δέλτα της άνθρωπης υπάρχει, καμια έξωπλη διάνοιξη, σεν μπορει μια κλονίσει μια τέτοια έπιθεση βαιωνία. (Εκδόσεις «Γλάρος».)

Τέοντος Αντόρνο:
«Μίνιμα Μοράλια»

Τό διεύθιστο τού Αντόρδου (που ελληνικά θα μπορούσε να άποδειξει «Μικρά Ηνίκα») έχει τόν υπότιτλο «Στοχασμοί που δεν φθάρειν ζωή», και είναι ένα πολύ ένδιαφέρον βιβλίο. Ο Αντόρδου, μαζί με τόν Μαρκούς και τόν Χροκάρην, είναι οι τόποι θυσιοτερών επικρατώσαντος την «θραγούλη της Φραγκούφωτης» και συγγραφέων πάλιων ομηρικών έργων... Θέλοντας νά συνισθείσει τέθεσις που άναπτυχθεί στά «Μικρά Ηνίκα» γράφεις διασκευής: «Η μικρή Φλά

γιά τα θεωρούμενα φάρμακα δέλτα και μόνο για μια συλλογή ΔΠΔ σες έπιστολές του συνέβη κρίναμε ότι έχουν μια κάποια μακριά σημείωση με τα συμβάντα, είτε το πιο σημαντικό, είτε διώκμη, μερικές φορές, τα ποινιά της προσωπικής του ωρής...». Μια κατά τη διάδοσην αυτού του περιοδήμου χρονολογική ταξινόμηση και μερικά σύντομα σχόλια κρίθηκαν απαραίτητα για να μπορεστε σε άνοιγμανότητα νά παρακολουθήσετε εύκολα το περιεχόμενο αύτων τών έπιστολών». Εποιητικά, όμως, διέκρινεται άρκετα ή προσπειστικά του συγγραφέα και τό διπλούσμα της. Ούτε το βιβλίο είναι μια άπαντη συλλογή ΔΠΔ έπιστολών του Μπετόδεν, ούτε καί τά «μερικά σύντομα σχόλια» είναι τόσο σύντομα η ύφορμαν μόνο στην περιεχόμενο των έπιστολών. Το βιβλίο έχει πολλά ευρύτερους στόχους: Φτάνε στα όρια της πλήρους βιογραφίας. Φυσικά δεν πρόκειται για μια καθαυτόν ένταση στονειδιότητας της ωρής του Μπετόδεν μέσα στην άλληγροφαία του. Αυτό και δεν είναι δυνατόν να γίνει (άν δε χρησιμοποιήσουν και πολλά όλα ταπεινήμενά) και ή κατ' ίδιη του Μπετόδεν είναι μελετημένη μέρα πρός μέρα. Τί προσφέρει, λαϊκόν, τό βιβλίο αύτό. Ακριβώς τη διαφρεστική διπλακή του γωνία: στέλνει τό μήνυμα στον διάνοιγμανό τη στρέψει την προσοχή του στα ίδια τα γράμματα του Μπετόδεν, σ' ουάτα τά τόσο ζωντανά και άμεσην τουκούμενον και νό δοκιμάζει με αύτή την ειωδόθεια του, δόκιμα τὸν ὥστε νὰ ξεφύγει πολλά τά θελητρά της μιωταρπτησικής βιογραφίας, στην οποία δι' κεντρικός πρωταγωνιστής τελικά δεν είναι ούτε ή ωρή ούτε τὸ έργο της προσωπικότητας πού διαρρέφεται, ώλλα δὲ εισοδικής και το ταλέντο του μιωταρπτηρογράφου. Κάποιες άντηρήσεις, θέσσα, πάντα υπάρχουν. Αν παραβλέπουμε τις τελευταίες παραγράφους της εισαγωγής μὲ τις συγκεντρώμενες και μαλλον δικονιωναλόγητες θέσεις τους, διαδιστάντας κανέτι το βιβλία Ανωντισταὶ ποὺ δρισάκεται δη δημιουργάς Μπετόδεν. Ισχει α δημιουργός Μπετόδεν νά μήν διπλακύπεται Εκάθαρη από τά γράμματα του (καὶ τούτα ικεύει για δλους τούς συνθέτεις που σπάνια μιλούν για τά έργα τους στην άλληγροφαία ταυς).

Εώς κάθι Κ. Αμαρπούτης δεν μπορούσε (καθ' ότι δεφέψει) να υπέστησε πολύ ένεργη. Ενώ υπόνωνταιμοτικούς τόνους, δύον τουλάχιστον ομηρεύειν σε ωνάφερνταν στις έπιστολές, ως ήταν μαραπίτας. Π.χ. στην έπιστολή πρότρ. των Χοριώματερ-
της 15ης Δεκεμβρίου 1800, σελ. 49-50, γίνεται μνεία για ένα σεπτέτα, μιά
μεγάλη συμφωνία, δύο κοντόστρα για πάνω, μιά σονάτα για πάνω. Ποιά έργα
δήμας είναι αυτά; Αμφιβολία είναι δύναται στην άναγνωσή των δεδώντων ωμάδεις που πορίσται
αντίστοιχα για τό ρεβ. 20. Το φωτεινό στήθος αυτοκράτειρα Μαρίας
Τερέζα, για την πρώτη συμφωνία έργο 21, για τό δέντρο κοντόστρα για πάνω
σε οι ψεύτε μείζονα, αύτό που δο Μπετόβεν δεθερεύει από τό καλύπτερο του,
καθώς και για τό πρώτο κοντόστρα για πάνω στην πειζόνα, καλ. τελού, για τό
έργο 22 σε οι ψεύτε μείζονα. Επίσης, δο προσεκτικός-
άναγνωστης δεδώντων πολλές φωρές για όρισμένα πρόσωπα που έμφανιζονται και για
δρισμένες κατούσασες που παρθέλωνταν μέσα σε διόφραξες έπιστολές. Οι
δημοποιεις που μένουν άξεδιλτες. Μιά τέτοια έπειθηματική παρέμβαση τού
συγγραφέα -που δε θα άρδησεν άνογκαστική κοι σε μιά υπερκρήτικη έκδοση
τών έπιστολών του Μπετόβεν- θα πρόσθετε στην Ελλάγη άναγνωσή στοχεία
έξισον έδισπερφόταν με τις πασίγνωστες λεπτομέρειες της ζωής του Μπετό-
βεν, οι οποίες παρέχονται από τό συγγραφέα φρειδώς. Ακόμα, κάποιες
μαρτυρίες από σύγχρονους του Μπετόβεν (που και υπόρκουν σε ώρανα και
πρωτονεγκ τανοκουμένα είναι, αλλά πριστόρει και άλλα λεγότα δέξιωστα)
θα μπορούσαν να διασπαστούν τόν άναγνωσή για τόν καλλιτέχνη Μπετόβεν.
Ιδιαίτερα καλλιτέχνης τόν άνθρωπον που θέλει να μετατρέψει σε Τέρας (κατεύθυνση
προστασίας της Ελλάδας)

Ιωάννη πολιτικού καλεύτη, από τα γραμμάτια του. Τουτά (στην ουσία υπέρβαση τών πηγών του θείλαιου, όφου αυτές περιορίζονται από την τίτλο του μόνο στήν αλληλογραφία) τά κάνει έτοι κι άλλως σ' όγγυροφεν σ' διορισμά σημεία, άλλα οι μαρτυρίες (τάν πρωτόπωναί του παρούσαις διόφορών περιοδιστέρων στον άνθρωπο Μπετόπεν (τό παρουσιαστικό του, τις συνθηβείς του, την δικαστοσιαία του κ.τ.λ.) και διόπου στον καλλιτεχνή κι δημιουργό! Συγκαλον- στικό τυπούμενό το θά λην, ή, έπιστολή της φωνασόπληκτης ίων ΑΜπετόπεν Μπρετόν πρός τον Γκρούτε -τού 1810- στην οποία ο Μπετόπεν λέει και δίνει τό καλλιτεχνικό μανιφέστο του κιού περιώνυμες φράσεις της (ίσως: «Είμαι ο Βάκχος που φτιάχνω τό δαδάνεων αύτό κρασί νόν να μεθύσουν πνευματικά διάλι σού άνθρωπον», «Η μουσική είναι μια υψηλότερη πολιτική δύναμη ολές σο φυσεις· και οι φιλοσοφεις·») μετανιώνιμανταν καθε τόσο σα όλα τα σχετικά θείλαια ή άκηνη, η μαρτυρία έκεινην του Άουτ Σλέορες (όπου τις

Δάνσιμης του από τον Μπετσέδων, τού 1865) γιό τό πώς συνέθετε ό Δημητρόδεων. Νιώθαμε λιγάνι σόν διδίκριτο παραπρέτερο, καθώς διαβάζουμε μόνο γιά τα κοθημένην περιστατικό της ώρας του μεγάλου συνθέτη (τα συνάρ οδικοιλόγητα θάνατου και ιδιωρυμάτων). Εφόσο μέσα από αύτά δὲν ονομάζεται δημιουργός Μπετσέδων και τό έργο του.

Οι ιπποταδές του Μπετσέδων, που διώνυσιθαί δαπανούνται για τον Ελληνα δάνγνωστη το πιό έλκυστικό και άποικομητικό σταχείο του θηλιού, μεταφράστηκαν όπο τον κ. Δ. Καλογρίδη. Είναι μιορφό δουκεία. Θα λέγομε παραδειγματική. Ήταν χαρτόνα κανένας νόι διάδεικ κι όλα τέτοια βιθία, τεκμηριωμένας διαγραφίες (μιαρκιές πληροφορίες της ασχετικής «άλλο παραπλανητή- κες- μεταστοιχηματικές βιθύραις»), για συνθέτες δύμων όχι τόσο «διδασκομένους» δημιουργούς Μπετσέδων, που και ο πολιτιστικόν συνθέτης σήπην Ελλάδα είναι και ό πιο «πολυνόιδιον μένον».

τελειοπισήσουν τὸ ἔργο
καὶ Βέβαια, αὐτὸς δὲν ουμά-
της περισσότερον ταίνιες.
καὶ πιστεύων πώς η προσ-
κήπη προετοιμασία ποιεῖ μεγά-
ρο. Όταν ζεις, δόμις μέσα
δι' εμπόρικο κύλωμα τοῦ κι-
ματογράφου, δάντετωπίζεις
τρανοίκες καταστάσεις. Αν
ὅτι δουλεύεις δοῦ καὶ τρία
δνιά ένα σενάριο θε δε πέρα-
νη για τρελό. Για τὸ γράμμιο
δι' θιθίους δώμα, μπορεῖ νό^τ
απηθητών δέκα χρόνια.

συλλογικό^τ τρισμα

-Τώρα τελευταία γίνεται
πολὺς λόγος για τὸ «αυτο-
γκό» γύρωμα μάς τανίας.

μακιγιέρ καὶ δέν έχει νό κό-
τιπον πειρισσότερο ἀπό τον κί-
νικό. Στὴν δουλειὰ του καὶ
ματογράφου υπάρχουν πολὺ^τ
διέλογοι ονόματα μὲ πολὺ^τ
γαλαντερή πείρα ἀπό τοὺς σ
νοθέτες, τοὺς ποραγγούντος
τοὺς μεγάλους πρωταγωνίστας
Τὰ συνεργεία πτγανίουν δό-
ένα άνθρωπον στό δάλο καὶ διποτά
τριπλάσια καὶ τετραπλάσια το
ρα σε σχέση μὲ μάς. Μαθαίνον
νά «πιάνουν», τί είναι αστού
τὶ δόξ. Μερικὲς ὥπει τὰς καλύ-
πες ίδεις πού είδα νά περνώ
σε ταίνιες προέρχονται ἀπό
θρώπους τούν κινηματογρά-
κου συνεργείου, όταν τοὺς σ
θηκε ἡ δυνατότητα.

-Μαλάντη αὐτὸ τὸ οἰ-

γικόν γεύματο μιας ταΐσιδας. Ο Τάσσας ζήτησε τή νωνώμη τού Ντάστιν Χόφμαν για τή μέθοδο αυτή. Και ή άπαντη-ση ήταν:

-Ναι, πιστεύω στό συλλογικό

γενειακό κάλυμα καί ή συλ-
γικότητα ώφελούν το γέ-
σμα, δηλαδή παραλείψατε
άναφερθείτε και στήν ά-
γκη ένδος έλέγχου.

REFERENCES

του δημοσίου γρήγορα, δεν θα έχω θέ-
βαια την δέινωση να διατηρηθούν έγω
τόν έλεγχο γι' αυτό. Ταυτόχρονα
δώκανε έφερν πάς ή δουλειά μου είναι
πιο καλή όταν γίνεται με τρόπο
συλλογικό. Ποτέ δεν είπα ν' διναύ-
με το σενάριο σε διοίσους δριστικά
μπορτούματα που και να του λέων «πές
μας πα τη γνώμη σου». Υπάρχουν κατ'-
άρχικην οι άρματοι ανθρώπων, στους
δημοίους θα το δώσουμε. Μετά θα
έρθει η στημή που θα το δώσουμε σ'-
έναν εύπορο κύριο. Θα προσθέ-
σουν την άποψή τους σ' καλλιτεχνί-
κος πλευνών, δια φωτογράφους, δ'
ένδυματαλόγους, διανοτή και άλλα.

Διάθεσα κάποτε πώς δικυαρια Μητρό-
γκανων έγραψα ένα γράμμα πρός τό
συνεργείο του, πρίν Εκκίνησε τό¹
γύρισμα, όπου έλεγε: «Τώρα που
Εκκίνησε, τώρα που έχουμε στα χέ-
ρια μας τό ονεαρίο, οδες παρακαλώ,
νιώθετο πώς είμαστε δια οικογέ-
νεια. Το φίλμ που γυρίζουμε είναι
δικό μας».

νά είναι έτοι προετοιμασ-
θά προσφέρεται κάτι τέτοια
επίσης τό Ράτσο Πίτσο στο
μπού του μεσονυκτικού
παιδιού μου είπε: «Αράψ
νά καυτσαΐνεις καλά, για
τις πέτρες στο παρόπατό
θά χρειάζεται έτσι να τό θέ-
θα στο θυμάζει συνέχεια»
Πιστεύω, λοιπόν, πώς αύτή
άπο τη πάσ σφράξιμη
δικούανα πατέ μου, γιατί εί-
ματι, δεν χρειάζονταν να
μείνω. Η δουλειά πρέπει
πάντα από πριν, ώστε νό-
χρειώνεται να γνάγει κανείς
ναισθμήματα που με τό το
πάντα πρέπει να ρέουν,
φυσικά. Οπότε ο Μπράντος
«Αντάρτας του Μπάντεν»
ώθησε διά ότι θόντος ά-
ματα προέβησαν από δύο
έπιπλος ως μάθει πού ήταν
αύτο και τού εξήγησαν πο-
μέ το άσκ που παθώνταν

Ένας μηνας γεμάτος εκδηλώσεις «Παράλλαξις»: Γιά την άναπτυξης δημιουργικής φωτογραφίας

**Πολλές ἐκθέσεις, συνέδρια
καὶ ἄλλες διοργανώσεις**

δουλειά κόπους και δαπάνη. Προθέτεται, ώστεσσο, να δημιουργήσει πολὺ εντύπωση και νά στρέψει τήν προσαρχή τού κοινού πρός τή φωτογραφία.

Οι ἔκθέσεις.

Στὸν τομέα τῶν ἐκθέσεων τό πρόγραμμα είναι φιλόδοξο. Περιλαμβάνει πάνω από 20 ἐκδηλώσεις, ὅπου θά ἐκτεθοῦν φωτογραφίες τό-

σο Ελλήνων δσο και ξένων λώσεις

καλλιτεχνών της φωτογραφίας, παλύων και νεωτέρων, πού περιλαμβάνουν:

ΕΝΩ ΔΕΝ ΛΕΙΠΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΟΡΔΙΚΙΚΕΣ έΚΘΕΣΕΙΣ.

**Αναφέρουμε έκθεσης τών Μελλή,
Νικολέρη, Τσαουσάκη, Βονίδη και**

λα θεότρου και κινηματογράφου». 2. «Γκάμα - Ποές Σώου», πού θα

προστασία της Ευελπίδος, σε δράση
δραγανώθει από τό περισσούτικό «Ταχύ-
δρόμος» και τό Niko Παναγιωτόπου-
λος την παρατάση της Ευελπίδος.

ώτων γράφοι τού Ντύσελντορφ», Ιταλοί «γράφοι», «Εξ φωτογράφοι λο, πάλι στο πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

3. Διάλεξη τού Γιόννη Δήμου, με θέμα τής κολλετεχνικής του παραγωγής, και έπιδειξη διακρισιμών σπουδών.

ορεπόρτερς της Θεσσαλονίκης", Φωτογράφοι της Θεσσαλονίκης" για και επιδειχθείσαντα -στην αίθουσα του ίνστιτού «Γκαϊτε».

4. Βέλης Βουτσός: Βραζιλίσ - Διαπάρομα στένη σίθουμας «Παναξήλη»

Οι εκευθετικοί απόεις, κούφων θα γίνουν όλες τό Μάιο, θά στηγαστούν διάφορους χώρους, όπως τό «Βα-
κόραδα, οπήν μεσούνος Αγιουσελι-
νος» και
5. Τάσου Κατσόνου, δύο πολυθεό-

ματο, πάλι στην «Ποναέληνο». **Αλλες έκδηλωσεις** Αφιερωμένες στή φωτογραφία είναι και άλλες έκδη-

παιδεία στην Ελλάδα σήμερα», «αισθητική και οπιμο-
λογία της φωτογραφίας», φωτογραφία σε σχέση με
άλλες καλές τέχνες» κλπ.

λώσεις της «Παράλλαξις», πάλι για τό Μάιο. Ετοι στό σύλλογο όρκιτεκτονών Θεσσαλονίκης θα εκτελέσεις «Αεροφωτογραφίες» της σημερινής Θεσ-

στά πλαισίου του συνεδρίου θα γίνουν συζητήσεις στραγγούμενης τραπέζης, δόλογοντας για έξανηγή συμπρασμάτων, έπικειμένης στο όρχαιο-λαγικούς χώρους, δεξιωση κ.ά.

Νά, λιδούν, που μιά ιδιωτική πρωτοβουλία, συστατικά μιά κίνηση που

πωση είναι δηλωπιμένος καὶ μονό- πλευρος: αύσιαστα μιὰ έξευτελ- στική ηποδόσωση ὅπερ είναι τῆς Βίκης Κατούλη. (Εκδόσεις «Αστάρη»).

Ντέ Σάντ: «Απόψεις για τό μυθιστόρημα»
Το παρόν αίτημα σχετίζεται με την παραγωγή του μυθιστόρηματος της Ελλάδας.

Μιά άλλη απόδειξη είναι ήτοι τα φωτογραφία του Καντράκη που συνέβασαν στην ομάδα των φωτογραφών του οικού «Καντράκη», πού διευθύνονται από τη Κατερίνα Νήση. Η έκθεση στις

από τον κλανή ιπρί. Η εκστού αυτή όχι γίνεται στη μήμη έθεσσων του «Ιανου». Στόν ίιαν χώρα δε βράγουναν ήταν έκθετη φωτογραφικών θιβλίων πού Πλάτωνα Ριέλλη.

Στήν «όλογραφα» θά είναι όφιε-
ρωμένη μιά άκαδημή έκδηλωση που θα πραγματοποιηθεί στην έργαστρη φυσικής του τομέα στερεός κατά-
στασης του πανεπιστημίου Θεσσα-
λονίκης. Κατό την έκδηλωση αυτή θα επιδειχθούν στούς ένδιαιφερομέ-
νους «όλογράφματα».

δυνητικό, που σημαίνει, μάλλον, ότι θα πραγματοποιηθεί στην έκστοση ουτή η υπάρξεις οι όπαρτοτες προϋποθέσεις. Οπως, καταλαβαίνεις κανείς, πριν δη τη δουλειά που όπαιτε ή πραγματοποίηση μόνιμων αύ-
των τών έκδηλωσεων, χρειάζονται και κάποια χρήματα, έστω για την διπλετώσιμη στοιχειωδών ανάγκα. Και δώ έρχεται ο ρόλος της πολι-
τείας καί των φορέων της, ν.ο. ένι-
σύσκεψη την προσπόθεια αυτή, που πραγματικά δέξει τον κόπο, ίδιως νουσθέλες «Τα έγκληματα του έρω-
τη» ήλπιανεκδόθηκαν το 1878
σε ένα αύτοντό ταμίο κι παρού-
σιστακάν σαν ένα παρόδευτο θιβλί-
κο. Σ. ούτος ο Σάντ επίχειρε νό¹
προπαραστεί την ποιητική του κι
άκουμα περισσότερο ώς δόγματι μέ-
σα όπτι έναν δοτό δυνατόν δρό-
νωμένο και συγκρητισμό λόγο σε
μιό θεωρία για το μιστερόποτο. Υπε-
ραπτίζεται τόν μιστεροποτικό λό-
γο, πού τών θεωρεί υψηλό μορφή²
τέχνης. Κάπει μιό ιστορικό ονδορά-

Τό συνέδριο
Ιδιαίτερο ένδιαιφέρον παρουσιάσει και τό «πανελλήνιο συνέδριο φωτογραφίας» πού θά πραγματοποιηθεί στις 18 και 19 Μαΐου. Στό δημόρο αὐτό θά ανταποχθούν σημαντικά θέματα, δόντα «φωτογραφία και ιστορία», «υπνότηση, άποκατάσταση και διαφύλαξη φωτο-

ών γίνεται όποι ένα αιωνιό μή κερδοσκοπικό χαρακτήρα. Ήδη τό ύψηπορεγμένη γενιά δένθεσε 250.000 δράχ., ένων τό υπόνυμο πολιτισμού δέν κατόρθων νά έξικονομήσει περισσότερο από... 50.000 δραχμές για νό ένανθυσεις είναι αύνοντα λεκτήσεων ένανς μηνός. Από την άλλη μερι, διαφόρων Θεασαλονίκεις προσέφεραν ποσή (μερικοί δύο και το περιήριγμα ΥΠΠΕΑ μας) για νά πραγματοποιηθεί η ώραια ούτη προσπόθεια, που ξεκινάει όποι μερόκι

μή πά στο πορελθόν και τις πηγές του είδους και κατόπιν δημόπειται στον προσδιορισμό των ιδιαίτερων καρτοπλιστικών του μιαστορίματος. Βέβαια, αύτό καθαυτό τό κείμενο του μαρκφίου είναι μικρό και δε μήν ξεκινάει όπι άταν γράφεται τό μιαστορίμα τόν είχε παρουσιάσει τό μεγάλο έπιτεγμα του 19ου οινά, στο είδος αύτό του γραφτών λόγων. Στα Ελληνικά τό κείμενο έχει ίδοποδει όποι τόν Πούλο Γερένη. (Έκδοσεις «Τό δέντρο»).